

γραβαλιάρης ἐπίθ. Πελοπν.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ά β α λ ο (II) καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι ά ρ η ς.

Θορυβώδης, ἐπὶ ποταμοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ ὕδατα παράγουν μεγάλην βοήν ἔνεκα τῶν πολλῶν λίθων τῆς κοίτης του.

γραβαλίδι τό, Α. Ρουμελ. (Μικρὸ Μοναστήρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ά β α λ ο (II) καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι δ ι.

Σχωπτικῆς συνήθως σημασίας, τὸ τελευταῖον τέκνον οἰκογενείας.

γραβαλίζω Ζάκ. (Κερ. Μαχαιρᾶδ. κ.ά.). Ἡπ. (Τσαμαντ.) Θεσσ. (Συκαμν.) Κέρκ. (Ἵορος Συναρᾶδ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Ἡλ. Μάν. Μεσσην.)— Α. Καρκαβίτσ., Παλ. ἀγάπ., 29 γραβαλίζον Μακεδ. (Βλάστ. Γήλοφ. Κοζ.) γραβαλάω Κέρκ. γραβαλῶ Θεσσ. (Ἵολυμπ.) γραβαλινῶ Μακεδ. (Κοζ.) γραβαλινάου Μακεδ. (Βλάστ. Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ά β α λ ο (I), τὸ ὅπ. βλ.

1) Ἀνακινῶ ἢ ἀποσύρω μὲ τὸ γ ρ ά β α λ ο ν τοὺς πυρωμένους ἀνθρακας τοῦ φούρνου Ζάκ. Πελοπν. (Μάν.) 2) Ἀνακινῶ μὲ τὸ γ ρ ά β α λ ο ν τὴν ἀπλωμένην εἰς τὸ ἄλωνα σταφίδα, διὰ νὰ ξηρανθῇ καλύτερον ἢ διὰ νὰ ἀποχωρισθοῦν οἱ ποδίσκοι ἀπὸ τὰς ρῶγας Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Ἡλ.)— Α. Καρκαβίτσ., ἐνθ' ἂν.: Φέρ' τὸ γράβαλο νὰ γραβαλίσω τὴ σταφίδα Ζάκ. Αὔριο πρέπει νὰ γραβαλίσουμε, γιατί παραψήθηκε ἡ σταφίδα Μαχαιρᾶδ. Πᾶρε τὸ γράβαλο καὶ πάγαινε νὰ γραβαλίσῃς τὴ σταφίδα 'ς τ' ἄλωνα Γαργαλ. Ἀρχισα νὰ γραβαλίζω, γιὰ νὰ σωριάσω τὸ πρῶτο χέρι Α. Καρκαβίτσ., ἐνθ' ἂν. 3) Συγκεντρώνω τι μὲ τὸ γ ρ ά β α λ ο ν Κέρκ. (Συναρᾶδ.) 4) Σκαλίζω, ξύω Θεσσ. (Ἵολυμπ.) Κέρκ.: Παροιμ. Ἡ κόττα γραβαλίζοντας βγάνει τὸ φίδι καὶ τὴν δρώει (ἐπὶ τῶν δι' ἀτύπων ἐνεργειῶν προκαλούντων τὴν ἐαυτῶν καταστροφὴν) Κέρκ. Συνών. Παροιμ. Σ κ ά β ο ν τ α ς ἡ κόττα μὲ τὰ νύχια της βγάνει τὰ ἴδια της τὰ μάτια. 5) Θραύω τοὺς βῶλους τοῦ χώματος καλλιεργηθέντος ἀγροῦ Ἡπ. (Τσαμαντ.) Κέρκ. (Συναρᾶδ.) Συνών. β ω λ ο κ ο π ῶ, κ υ λ ῶ. β) Μασῶ Μακεδ. (Βλάστ. Γήλοφ. Κοζ. κ.ά.): Δὲ μπουρῶ νὰ γραβαλήσου τοῦ φουμι Μακεδ. Τοῦ σθ' ἄλλι γραβαλνάει ἓνα κόκκαλον Βλάστ. || Φρ. Νὰ σὶ γραβαλήσ' οὐ λύκους (= νὰ σὲ ξεσκίσῃ ὁ λύκος· ἀρά) Κοζ. 6) Μεταφ., θωπεύω γυναῖκα εἰς ὅλον τῆς τὸ σῶμα Κέρκ. (Συναρᾶδ.): Ἀφοῦ τὴ γραβάλιζε τόσο γαιρό, ἐξέκοψε (= τὴν ἐγκατέλειψε). Συνών. π α σ π α τ ε ῦ ω. 7) Κακολογῶ τινα Μακεδ. (Δεσκάτ.) 8) Κεντρίζομαι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ πράξω τι Θεσσ. (Συκαμν.): Μὶ γραβαλίζ' ν' ἀνιβῶ θαπάν' τοῦ β' νό.

γραβάλισμα τό, Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ. κ.ά.) Πελοπν. (Ἡλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ά β α λ ί ζ ω.

Τὸ τρίψιμον τῆς ξηρᾶς σταφίδος εἰς τὰ ἄλωνα μὲ τὸ γ ρ ά β α λ ο, διὰ νὰ ἀποχωρισθοῦν οἱ ποδίσκοι ἀπὸ τὰς ρῶγας ἐνθ' ἂν.

γραβαλιστά ἐπίρρ. Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. γ ρ ά β α λ ι σ τ ό ς.

Γράβδην, τσουγγρανιστά.

γράβαλο τό, (I) Ἀθῆν. Ἀντίπαξ. Ζάκ. Ἡπ. (Μαργαρ. Κούρεντ.) Θεσσ. (Ἰλμυρ.) Κέρκ. (Ἵορος Συναρᾶδ.) Κεφαλλ.

Λευκ. Ὁθων. Παξ. Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Δίβρ. Θουρ. Ἡλ. Κερπιν. Κορών. Λάλ. Τριφυλ. Φιγάλ.) γράβαλον Ἡπ. (Ἀγναντ. Μελιγγ. Πράμαντ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Παρνασσ.) γραβάλι Ἡπ. (Ραδοβύζ.) Στερελλ. (Φτελ.) γράφαλο Ἀνδρ. Πελοπν. (Ἡλ.) γράβαλο Σαλαμ. γράβανο Πάρ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) γρέβιλον Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.) γράβαλος ὁ, Ζάκ. Ἡπ. (Πάργ. κ.ά.) Κέρκ. (Γαστούρ.) Πελοπν. (Δυρράχ. Κόκκιν. Μεσσην.) γράβαλους Ἡπ. (Κουκούλ.) γράβαλος Πελοπν. (Μεσσην.) γράβαλους Ἡπ. (Δωδών.) γραβάλα ἡ, Ζάκ. (Κερ.) γραβούλα Θράκ. (Μέτρ.) γραβούλα Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ *gramola* = ἐργαλεῖον κατὰλληλον διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καννάβεως ἢ λίνου.

1) Γεωργικὸν ἐργαλεῖον ἐκ σιδηροῦ ἢ ξυλίνου διαπύγματος, φέροντος ὀδόντας, προσηρμοσμένου εἰς τὸ ἄκρον κομποῦ πρὸς περισυλλογὴν τῶν λιθαρίων τῶν ἀγρῶν ἢ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ζιζανίων ἢ τὸν καθαρισμὸν τοῦ σωροῦ τῶν σιτηρῶν μετὰ τὸν ἄλωνισμὸν ἀπὸ τοὺς μὴ τελείως τριβέντας στάχους Ἀντίπαξ. Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.) Ἡπ. (Ἀγναντ. Δωδών. Κουκούλ. Μελιγγ. Πάργ. Πράμαντ. Ραδοβύζ. Σούλ.) Θράκ. (Μέτρ.) Κέρκ. (Γαστούρ. Ὁρος. Συναρᾶδ.) Κεφαλλ. Ὁθων. Παξ. Πελοπν. (Δυρράχ. Κερπιν. Κορών. Λάλ. Τριφυλ. Φιγάλ.) Σαλαμ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Καλοσκοπ. Παρνασσ. Φτελ.): Ἡμῶν 'ς τὸ Λιβάδι καὶ πάστρενα τσι ἐλιές μὲ τὸ γράβαλο Ὁθων. Καθάρισ' τ' ἄλωνα μὲ τὸ γράβαλο Κερπιν. Καλὰ θὰ νὰ ἦταν νὰ εἶχαμαν κ' ἓνα γράβαλον, γιὰ νὰ μαζέψουμε τὰ μ' κρὰ ἴθάρια ἀπουπάνου ἀπὸ τοῦ χῶμα Κουκούλ. Συνών. ξ ύ σ τ ρ α, τ σ ο υ γ γ ρ ά ν α, χ τ έ ν ι. 2) Ἐργαλεῖον τῶν σταφιδοπαραγωγῶν, φέρον κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον ὀδόντας, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνακινοῦν τὴν σταφίδα κατὰ τὴν ἀποξήρανσιν πρὸς ἀποχωρισμὸν τῶν ποδίσκων ἀπὸ τὰς ρῶγας Ζάκ. (Κερ. κ.ά.) Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Ἡλ. Θουρ. Τριφυλ.): Φέρ' τὸ γράβαλο ἐδῶ νὰ γραβαλίσω τὴ σταφίδα Ζάκ. 3) Σιδηροῦν ἐργαλεῖον μετὰ ξυλίνης ἐνίοτε λαβῆς, διὰ τοῦ ὁποίου καθαρίζουν τὸν πυρακτωθέντα κλίβανον ἀπὸ τῶν ἀνθράκων ἢ μετακινοῦν τὰ ἐντὸς τοῦ κλίβανου μεταλλικὰ ἀγγεῖα, ἅτινα χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν ἐψῆσιν φαγητῶν Ἀθῆν. Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ. κ.ά.) Ἡπ. (Κούρεντ. Μαργαρ.) Κεφαλλ. Λευκ. Παξ. Πελοπν. (Βερεστ. Κάμπος Λακων. Κόκκιν. Λογγ. Μεσσην. Τριφυλ.): Δῶσε μου τὸ γράβανο νὰ τραυήξω τὴ θράκα Κάμπος Λακων. Ἀνακάτωσε μὲ τὸ γράβαλο τὴ χόβολ' Λευκ. Φέρε τὸ γράβαλο νὰ ξεπαντίσωμε τὸ φούρνο (νὰ ξεπαντίσωμε=νὰ μαζέψουμε ἀνθρακες καὶ στάχτη ἀπὸ τίς μπάντες, τὰ πλάγια τοῦ φούρνου) Κόκκιν. Μὲ τὸ γράβαλο τραυᾶμε τ' ἀθράκια τοῦ φούρνου καὶ τὰ φέρνουμε βροστὰ 'ς τὸ στόμα τ' Μαργαρ. Συνών. σ ι δ ε ρ ο μ α γ κ ο ῦ ρ α, σ υ ν δ α ῦ λ ι σ τ ρ ο, φ ο υ ρ ν ε ῦ τ η ς, φ ο υ ρ ν ο μ α σ ι ά, φ ο υ ρ ν ό ξ υ λ ο, φ ο υ ρ ν ο σ ί δ ε ρ ο. 4) Τεκτονικὸν ἐργαλεῖον διὰ τὴν ἀνάμειξιν τοῦ πηλοῦ ἢ τῆς ἀσβέστου Λευκ. 5) Μηχανὴ φύρουσα τὴν σεμίγδαλιν Ζάκ.

γράβαλο τό, (II) Ἐρεικ. Ἡπ. (Ραδοβύζ.) Κεφαλλ. γράβαλον Λεξ. Αἰν. γράβαλον Θεσσ. (Μυρόφυλλ.) Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀστακ. Γραν. Δωρ. Εὐρυταν. Καρπεν. Λεπεν. Ξηρόμ. Σπάρτ.) γράμπαλο Ἐρεικ. Ἰκαρ. (Εὐδελ.) γράφαλο Ἀνδρ. γράβανο Πάρ. γραμπάλα ἡ, Μῆλ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ά β α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - α λ ο, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ. Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ., 8.

1) Ἀπότομος βράχος Ἀνδρ. 2) Λίθος ἐνσφηνωμένος εἰς

τὸ ἔδαφος Κεφαλλ.: Τὰ γράβαλα μοῦ ξεστελωσανε τ' ἀλέτρι. Ἐχω καὶ χωράφια ὅλο γράβαλα! Τί νὰ σπείρης; 3) Λίθος χειροπληθής Ἡπ. (Ραδοβύζ.) Θεσσ. (Μυρόφυλλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀστακ. Γραν. Δωρ. Εὐρυταν. Καρπεν. Λεπεν. Ξηρόμ. Σπάρτ.)—Λεξ. Αἰν.: Πῆρι ἓνα γράβαλον κὶ τό' ροιζι κοντά τ' Αἰτωλ. Τὸν χαλᾶν τὰ γράβαλα τ' ἀμπέλ' αὐτόθ. || Φρ. Τὸν πῆρι μὶ τὰ γράβαλα ἀπουκουντὰ (= τὸν κατεδίωξε) αὐτόθ. Γράβαλα 'ς τοῦ κιφᾶλ' του! (ἐπὶ μὴ ἐκτελέσεως πράξεως ἢ ὁποῖα θὰ ἀποβῇ ὠφέλιμος εἰς τινὰ) Γραν. Συνών. κί ό ν ι, κο τ ρ ώ ν ι, μ ό χ α λ ο. 4) Ἀγρός πετρώδης Ἰκαρ. (Εὐδελ.) Μῆλ.: Βάλε κανέναν παπούτσι καὶ δὲν μπορείς νὰ περπατήσης καλά, γιατί εἶναι ὅλο γράμπαλα Εὐδελ. Ἐχω 'ς τὸ μεγάλο λιβάδι μνιὰ γραμπάλα, μὰ δὲ δηνέ σπέρνω ποτέ Μῆλ. 5) Πετρώδης πυθμὴν θαλάσσης Ἑρεικ.: Ἐφουντάρησε τὴν ἄγκουρα πάνω 'ς τὰ γράμπαλα. 6) Ἐπιθετικ., ὁ πετρώδης Στερελλ. (Δωρ.): Χουράφι γράβαλον.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γράβαλο Ἑρεικ. Ἰθάκ. Γράβαλον Ἡπ. (Φιλιᾶτ.) Μακεδ. (Καρπερ.) Γράβαλα Λευκ. (Νικιάν.) Γράμπαλο Ἑρεικ. Γραμπάλες Ἀμοργ.

γραβαλωνίζω ἑνιαχ. γραβαλωννίζον Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Τριχων.)

Ἐκ συμφύρσ. τῶν ρ. γ ρ α β α λ ί ζ ω καὶ ἁ λ ω ν ί ζ ω. Ξυλοκοπῶ, ἐπιπλήττω ζωηρῶς ἐνθ' ἄν.: Πῆρι 'ς τ' ἁλῶν' πόπιζαν τὰ μ' κρὰ κὶ τὰ γραβαλῶν' σι Τριχων.

γραβαλόνισμα τό, ἑνιαχ. γραβαλῶν' σμα Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Τριχων.)

Ἐκ τοῦ γ ρ α β α λ ω ν ί ζ ω.

Τὸ ξυλοκόπημα, ἢ ἐπίπληξις.

γραβαλῶνομαι Λευκ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γ ρ ἁ β α λ ο (II).

Ἐνσφηνούμαι εἰς σχισμὴν βράχου: Ἐγραβαλώθ' κε τ' ἄλογο καὶ τῶχω κ' τσό.

γραβαλωτὸς ἐπίθ. ἑνιαχ. γραμπαλωτὸς Ἡπ. (Μαργαρ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ ρ ἁ β α λ ο (II) καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ω τ ὸ ς.

Ὁξύς, μυτερός, ἀπότομος ἐνθ' ἄν.: Εἶναι τὸ μέρος γραμπαλωτὸ μὲ λειανολίθαρα Μαργαρ.

γραβανᾶς ὁ, Θεσσ. (Τρίκερ)—Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923), 210-211 Ν. Ἀποστολίδ., La pêche en Grèce, 26 Π. Οἰκονομίδ., Κατάλ. ἰχθ. Ἑλλάδ., Πρακτ. Ἰνστιτ. Ὠκεαν. - Ἀλιευτ. Ἑρευν. 11 (1927), 521.

Πιθαν. ἐκ τοῦ ἐπίθ. γ ρ α β α ν ὸ ς = τεφρόχρους, διὰ τὸ ὅπ. βλ. Ἀθηνᾶ 32 (1920), 204 καὶ Μ. Στεφανίδ., ἐνθ' ἄν.

Ὁ ἰχθύς Ἰουλὶς ἢ τουρκικὴ (Iulis turcica) τῆς οἰκογ. τῶν Ἰουλιδῶν (Iulidae) ἐνθ' ἄν.: Συνών. γ α ι τ α ν ἄ ρ ι, γ α ι τ ἄ ν η ς B1, γ α ι τ α ν ἱ ἁ 1, γ ἁ ι τ α ν ο ς, γ α ι τ α ν ο ῦ ρ ι, γ α ι τ α ν ο ῦ ρ ο ς, γ α ρ γ α λ ἱ κ ι, γ ε ρ α ν ὀ γ υ λ λ ο ς, γ υ α λ ἱ ζ α, γ υ α λ ἱ ν α 2, γ ὕ λ λ ο ς 1, λ ε μ ο ν α ρ ἱ ἄ, π ρ α σ ι ν ἄ λ ι, ρ α β α ν ᾶ ς, φ ι ἄ μ ο υ λ α, φ ρ α γ κ ὀ γ υ λ λ ο ς.

γραβάτα ἡ, κοιν. κρεβάτα Ζάκ.—Λεξ. Κορ., Ἀτακτ. 5, 134 Μπριγκ. κρεβάντα Ἰων. (Ἀλάτσατ. Βουρλ.) κρε-

βάτα Κύπρ. (Αἰγιαλ. Κυθρ. κ.ἄ.) γραβάτα P. Kretschmer, Lesb. Dial., 414 γραβάντα πολλαχ. γραβάδα Θεσσ. (Ἀγίος Γεώργ.) Πελοπν. (Λάγ.) Σῦρ. γραβάντα Κύθηρ.—A. Roussel, Contes de Mycono, 209 γρεβάτα Κύθηρ. Κύπρ. (Λευκωσ.) γρεβάντα Ἰων. (Σμύρν.) Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) Κρήτ. Μῆλ. κ.ἄ. γκρεβάντα Ἰων. (Μπουρνόβ.) γρεβάντα Πελοπν. (Νεάπ.) Χίος (Βροντ.) γρεβέντα Κρητ. γριβάντα Σάμ. (Κουμαδαρ.) γρεγάνδα Σάμ. (Βαθ.) γρεβάδα Κάσ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ cravatta, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ Κροατικὸν Kravat = ἡ περὶ τὸν λαιμὸν ταινία ὑφάσματος, τὴν ὁποῖαν ἔφερον στρατιῶται Κροάται.

Λαιμοδέτης κοιν.: Ντύνεται καὶ ἀντρίστিকা μὲ καὶ ζακέτες καὶ γρεβάντες, εἶναι κ' ἡ φωνὴ τῆς ἀντρίστικια, κ' ἀπὲ θέλει καὶ παντριγιά! Πειδὸς ἄντρας παίρνει τέτωνα γυναικα; Ἰων. (Σμύρν.) Βρὲ τὸν ἀλειτούργητο, νὰ γυρίζη μὲ γραβάδα καὶ ξυπόλυτος! Πελοπν. (Λάγ.) Ὁ γαβρός εἶν' ἄσιαχτος κὶ οὔτε τὸ πονκάμισό του καὶ τὴ γρεβάντα τ' ἔβαλε Μῆλ. Δὲ συνηθίζον νὰ βαίνουν γραβάντα. Δὲν εἴμαστι ἰδῶ μαθ' μέν' μὶ τ'ς γραβάντις Ἀλόνν. Πααίνει 'ς τοῦ σπίτ', νὰ ποῦμι τοῦ συβαστικοῦ μὲ καλούδια, μαδήλια, γραβάδαις, π' κάμισα (συβαστικοῦ = ἀρραβωνιαστικοῦ) Θεσσ. (Ἀγίος Γεώργ.) Γιατί 'ἐν ἔβαλ-λες τὴν καλ-λὴν σου τὴν κρεβάταν μὲ τὴν φορεθιάν σου; Κύπρ. Τούτ' ἡ κρεβάτα ποῦ ἔβαλες πάει σου πολ-λὰ Κύπρ. (Κυθρ.) || Ἀσμ.

Ἡθελα νὰ 'μουν ροῦχο σου, γραβάτα τοῦ λαιμοῦ σου, κορδέλα τοῦ καπέλου σου, κλειδί τοῦ ρολοιοῦ σου Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τὸ ἔσμ. εἰς παραλλαγὰς κ.ἄ. β) Μεταφ., λωρὶς διαφορετικοῦ χρώματος εἰς τὸ στῆθος ζώων ἢ πτηνῶν ἑνιαχ.: Τὰ μισάργια πιριστέργια εἶνι μὶ γραβάτα κὶ μὶ φτιρά 'ς τὰ πονδάργια Μακεδ. (Σταν.)

γραβατίτσα ἡ, πολλαχ. γραβαντίτσα Σάμ.

Ἵποκορ. τοῦ οὖς. γ ρ α β ἁ τ α.

Μικρὴ γ ρ α β ἁ τ α, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Μὶ d' γραβαντίτσα τ'ς οἱ γι ἄδρις κὶ τὰ ρουλονγάκια 'ς τοῦ χέρ' κὶ μ' ἓνα σουρὸ βραχιουλᾶκια 'ς τὰ χέρια τὰ κουρίττα Σάμ.

γραβατῶνομαι πολλαχ. γραβατῶννομαι Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην. Τριφυλ.) γραβατῶννομι πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γ ρ α β ἁ τ α.

Φέρω γραβάτα ἐνθ' ἄν.: Εἶναι γραβατωμένος σὰ γαβρός ὁ γιὸς τ'ς Ἀρετούλας τῇ Φιλώλαινας Πελοπν. (Γαργαλ.) Τί μ' γραβατῶθ' κὶς ἔτσ' σήμερα; Ἡπ. (Κουκούλ) Τὸν εἶδα γραβατουμένον σήμερα κὶ μ' φάν' κὶ ἀλλεωτ' κους αὐτόθ.

γραβι τό, Ἰθάκ. Κέρκ. (Αὐχίον. Καρουσ. Κασσιόπ. Περούλ.) γραφι Κέρκ. (Κασσιόπ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ ρ α β ἁ.

Μικρὸν σπῆλαιον ἐνθ' ἄν.: Ὅταν φτάκωμε 'ς τὸ γραβί, νὰ πᾶς 'ς τὴ μάδαινα (= μάγισσα) Κέρκ. (Αὐχίον.) Εἶναι γραφιὰ ποῦ πάει ἡ ἀλιποῦ (ἐνν. καὶ κρύβεται) Κέρκ. (Κασσιόπ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Σ' τὸ Γραβὶ τοῦ Τσαοῦρη Ἰθάκ.

γραβιάζω Λευκ. (Φτερν.) Πελοπν. (Δυρράχ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ ρ α β ἁ.

Ρίπτω τι εἰς σχισμὴν βράχου ἢ ἐδάφους ἐνθ' ἄν. Ἐγραβιάστηκε τὸ ποδάρ' τ' σὲ νιὰ τρεῖπα κ' ἔπεσε τανακούρδ' κλα Λευκ. (Φτερν.)

